

Krajský soud v Hradci Králové

Československé armády 218/57

502 08 Hradec Králové

DS: ep7abae

Sp. zn.: 16 C 64/2008

- Žalobci:**
1. **Wolfgang Habermann**, nar. XXX
  2. **Brigitte Erna Großmann**, nar. XXX
  3. **Josephine Philomena Habermann**, nar. XXX
  4. **Julia-Sophie Habermannová**, nar. XXX
Lubník 59, 563 01 Lanškroun

Zastoupeni: Mgr. Robertem Cholenským, Ph.D., advokátem
Bolzanova 461/5, 618 00 Brno, DS: 764rs4p

Žalovaná: **Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a. s.**, IČ: 48173398
Slezská 350, 561 64 Jablonné nad Orlicí, DS: wr5uy77

Dovolání

žalobců proti rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 10. března 2015, č. j. 3 Co 376/2013-291,
podané podle ustanovení § 236 *et seq.* občanského soudního řádu
(dále jen „OSŘ“)

Elektronicky

Soudní poplatek: 4× 5 000 Kč; k výzvě soudu

Bez příloh

I. Rekapitulace

[1] Rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. března 2015, č. j. 3 Co 376/2013-291 (dále jen „*napadený rozsudek*“), ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 31. července 2015, č. j. 3 Co 376/2013-331, byl zčásti změněn, zčásti potvrzen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 5. dubna 2013, č. j. 16 C 64/2008-229, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. října 2014, č. j. 16 C 64/2008-275, kterým bylo rozhodnuto o žalobě, jíž se žalobci po žalované domáhají satisfakce za újmu způsobenou neoprávněným, téměř rok trvajícím, odpojením přívodu pitné vody do jejich rodinného domu.

[2] Neboť napadený rozsudek zasahuje do ústavně chráněného práva žalobců a podobný právní případ není doposud v judikatuře dovolacího soudu vyřešen, žalobcům nyní nezbývá než podat proti němu v celém rozsahu

d o v o l á n í

podle ustanovení § 236 *et seq.* OSŘ a navrhnout, aby dovolací soud napadený rozsudek zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

II. Důvody přípustnosti dovolání

[3] Podle ustanovení § 237 OSŘ je dovolání přípustné proti každému rozhodnutí odvolacího soudu, kterým se odvolací řízení končí, jestliže napadené rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak.

[4] Z ustálené judikatury Ústavního a Nejvyššího soudu navíc vyplývá, že přípustné je dovolání i tehdy, jestliže napadeným rozhodnutím odvolacího soudu bylo zasaženo do základních práv dovolatele. To dopadá i na případ tohoto dovolání.

[5] Odvolací soud dospěl k závěru, že žalovaná nezasáhla do osobnostního práva žalobců, protože „*především na žalobci a) a b) vázl dluh za dodávku pitné vody a bylo jím dostatečně známo, že pokud tento dluh uhradí, pak jim bude okamžitě dodávka vody obnovena.*“ Dále soud konstatoval, že „*z chování žalobců a) a b) lze dovodit, že zřejmě žalobcům absence*

„dodávky pitné vody výrazně nevadila, neboť by jinak k uzavření písemné smlouvy o dodávce pitné vody, případně k jakémukoliv jednání o této dodávce se žalovaným nepochybně přistoupili dříve.“

[6] Takové právní posouzení věci pomíjí skutečnost, soudem I. stupně správně zjištěnou a konstatovanou a odvolacím soudem nerevidovanou, že mezi žalobci a žalovanými existoval v předmětné době právní spor týkající se, *inter alia*, úhrady za dodávku pitné vody, který byl posléze soudem pravomocně rozhodnut ve prospěch žalobců, a dále, že žalované bylo obnovení dodávky předběžným opatřením soudu výslovně nařízeno.

[7] Jestliže se podle názoru odvolacího soudu měli žalobci – řeč je v daném případě o prvních dvou žalobcích, neboť další dvě žalobkyně, jejich děti, byly v té době nezletilé a nemohly o těchto otázkách samy rozhodovat – podvolit nátlaku žalované a uzavřít s ní smlouvu za podmínek, které žalovaná vynucovala, znamenalo by to, že žalované je tím přiznáno právo nerespektovat vykonatelné rozhodnutí soudu a hájit své obchodní zájmy bez ohledu na to, co jí předběžným opatřením nařídil soud. Protiprávní jednání, ač soudem I. stupně správně konstatováno na straně žalované, je tím naprosto nepochopitelně přičteno žalobcům, kteří neudělali nic víc, než se svůj oprávněný zájem hájili – a vpsledku i úspěšně obhájili – před soudem a nátlaku ze strany žalované se nepoddali.

[8] Takové právní posouzení věci je frapantně ústavně nekonformní, z čehož bez dalšího vyplývá přípustnost dovolání.

[9] Ta je dále posilována skutečností, že judikatura dovolacího soudu týkající se neoprávněného přerušení dodávky pitné vody, jak trestní, tak civilní, je poměrně bohatá, otázkou satisfakce za tento delikt ve světle zásahu do práva na ochranu osobnosti se však doposud Nejvyšší soud nezabýval, jedná se tedy v agendě tohoto soudu o *novum*.

III. Dovolací body

[10] Dovolání je nejen přípustné, ale je rovněž důvodné, přičemž jeho důvodnost vyvěrá ze shora popsaných vývodů.

[11] Vydal-li Okresní soud v Ústí nad Orlicí usnesení, jímž nařídil předběžné opatření a uložil žalované okamžité obnovit zásobování domu užívaného žalobci pitnou vodou, nelze fakt, že žalovaná toto rozhodnutí nerespektovala, přičítat k tíži žalobcům a tvrdit, že se měli podvolit nátlaku žalované a na její podmínky přistoupit, když *nota bene* žalobci následně

v občanskoprávním sporu se žalovanou uspěli. Je v hrubém rozporu se zásadami demokratického právního státu, aby jeden soudní orgán podobným způsobem popíral a zpochybňoval pravomoc orgánu jiného.

[12] Pokud napadený rozsudek uvádí, že *„je nepochybné, že každý člověk má právo na čisté životní prostředí, ovšem k jeho vytvoření také musí svým jednáním přispět a nikoliv pouze očekávat, že veškeré pohodlí, komfort a uspokojování základních životních potřeb pro zpříjemnění a lehkost života bude za něho činit jiný subjekt,“* pak nezbyvá než vyslovit pochybnost, zda se odvolací soud se skutkovou situací a s rozsudkem soudu I. stupně vůbec seznámil, protože tyto závěry jsou za daných okolností zcela nepřiléhavé a vůbec neodpovídají tomu právnímu případu, o němž se v řízení rozhodovalo.

[13] Závěrem, pokud se týká výroku II napadeného rozsudku, jímž soud změnil prvostupňové rozhodnutí a rozhodl, že žalobci nemají právo na náhradu nákladů řízení před soudem I. stupně, ten je v rozporu s tím, že soud I. stupně přiznal žalobcům právo na satisfakci formou omluvy, přičemž žalovaná tento výrok akceptovala a nepodala proti němu odvolání. Vrchní soud nevysvětlil, v čem je nákladový výrok chybný, omezuje se na – věcně nesprávnou – konstataci, že žalobci ve věci neměli úspěch, čímž pominul, že žalobci v základu svého nároku úspěšní byli a neuspěli toliko co do formy přiznané satisfakce.

IV. Včasnost dovolání

[14] Napadený rozsudek byl žalobcům prostřednictvím jejich právního zástupce doručen dne 16. srpna 2015, toto dovolání je proto podáváno v zákonné dvouměsíční lhůtě.

V. Závěrečný návrh

Ze všech těchto důvodů je proto na místě navrhnout, aby dovolací soud napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a vrátil věc odvolacímu soudu k novému projednání a rozhodnutí.

V Brně dne 15. října 2015

Wolfgang Habermann

Brigitte Erna Großmann

Josephine Philomena Habermann

Julia-Sophie Habermannová